

StentorTOT-Regular.otf

Stentor T OT

Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stoliční kohorty, zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustanoviť sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludňa videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius! Ale on na neho hľadel a prečaknutý povedal: „Čo je, Páne?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božinou tvárou a on si na ne spomenul. A teraz posíli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dvoch služkov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im povzprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a bližili sa k mestu, Peter vyšiel okolo popoludnia na strechu modliť sa. Keď uvidel, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do vylízenia. Päťdňové otvorené nebo a zostupovať akúsi nádoba, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli u nej všetky druhy štuvorňozcu, zemeplazov a nebeské útäctvo. I zarnele mu hlas: „Peter, ustaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, pane, veď som nikdy nejedol nič poškvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh včas, ty nenazývaj poškvrneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba uzaratá do neba. Kým bol Peter v rozprávach, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopýtovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Učladajú ťa traja muži. Ustan teda, ziať dolu a bez váhania chod’ s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stoliční Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dosiaľ pokyn od svätého anjela aby si ťa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň ustal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho závidol a povedal mu: „Ustan, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spoločiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez váhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa u tretej hodiny popoludňu modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevu a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomennul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u domu garbiara Šimona pri mori.“ Tlenc’ som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Boženou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán príkázal.“ Otedy Peter otvoril ústa a povedal: „Vražaj poznávam, že Boh nenadizá nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho boji a koná spravodlivosť. Synom Izraela zoslal slovo a zvestoval pokoj skrbe Ježiša Krista; on je Nárom všetkých: Vy viete, čo sa počnúc od Galilej po krste, ktorý hľašil Ján, dialo po celej Inde; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre urobil a uzdravoval všetkých posadnutých diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mi, aby sa zjavil – nie všetkému ľudu, ale svedkum, ktorých Boh upred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a pili. A príkázal nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovił za sudsča živých i mŕtvych. Jenú vydávajú všetci pravci svedectvo, že pre jeho meno dosiaholne odpustenie hrechov každéj, kto u neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počínali slova. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Otedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli udoni pokrstení tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozháral ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.